

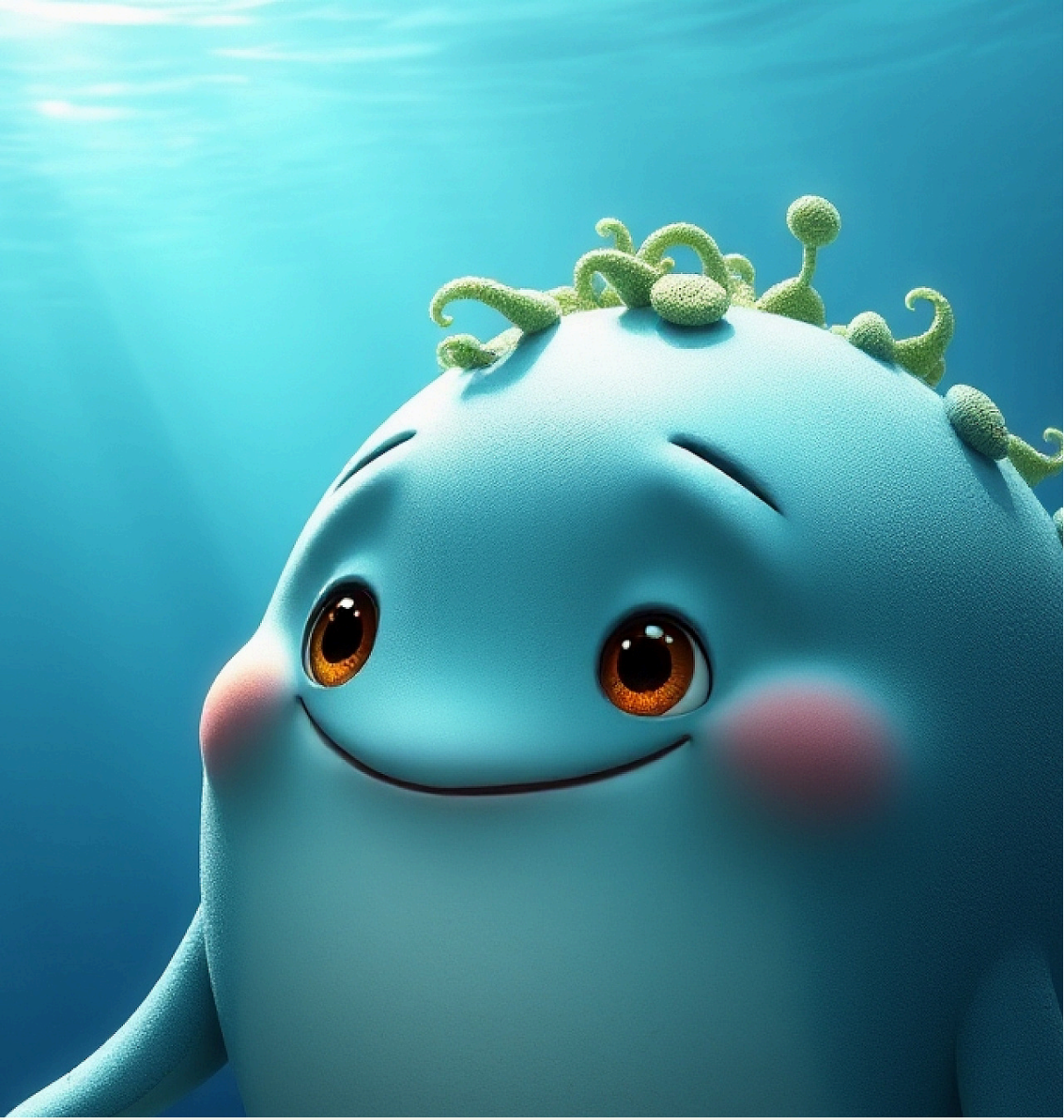
Yalnız Deniz Canavarı

Yavuz DEMİRKIRAN

Yalnız Deniz Canavarı

Yavuz DEMİRKİRAN

Okyanusun çok çok derinlerinde, suyun serin ve mavi olduđu yerde, Bubbles adında bir deniz canavarı yaşırdı. Dev gibiydi—bir balıkçı teknesinden daha uzundu—yumuşak deniz mavisi derisi ve daha açık renkli bir karnı vardı. Başında kıvrırcık yosun yeşili tutamlar büyür, omuzlarında küçük deniz kabukları parıldardı. Bubbles'ın yuvarlak, dost canlısı kehribar rengi gözleri ve nazik, utangaç bir gülümsemesi vardı. Engin okyanustaki her şeyden çok bir arkadaş istiyordu.

Bubbles deniz kenarındaki küçük köyü izlemeyi çok severdi. Çok aşağıdan balıkçı teknelerinin dalgalarda sallanışını ve çocukların kıyıda oynayışını görebilirdi. Onlara katılmayı, gülmeyi, su sıçratmayı ve hikâyeler paylaşmayı özlerdi. Ama ne zaman yaklaşırsa, denizciler “Deniz canavarı!” diye bağırır ve olabildiğince hızlı kürek çekip uzaklaşırlardı. Bubbles üzgün ve yalnız bir halde yeniden derinlere çekilirdi.

Köyde Mira adında meraklı bir kız yaşırdı. Sekiz yaşındaydı; sıcak kahverengi teni, kısa kıvrırcık siyah saçları ve ön dişleri eksik bir gülümsemesi vardı. Her zaman sarı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giyer, ipine bağlı küçük pirinç bir dürbün taşırdı. Mira okyanusu sever ve saatlerce dalgaları izlerdi. Deniz canavarı hikâyelerinin doğru olup olmadığını sık sık merak ederdi.

Bir gün küçük bir balıkçı teknesi kıyıya yakın keskin kayaların arasına sıkıştı. Kalın gri sakallı ve lacivert kazaklı, tıknaz yaşlı bir denizci olan Kaptan Ollie var gücüyle küreklere asıldı. Ama tekne kımıldamadı. Dalgalar çarpıyor ve tekne gıcırdıyordu. “Sıkıştık!” diye haykırdı kaptan. “Hem o deniz canavarı da yakınlarda olabilir!”

Bubbles sorunu suyun altından gördü. Büyük kalbi endişeyle çarptı. Denizcilerin ondan korktuğunu biliyordu, ama zarar görmelerine izin veremezdi. Sessizce yaklaştı, kendini dalgaların altında gizledi. Güçlü, nazık yüzgeçleriyle tekneyi alttan itti. Yavaşça, küçük tekne serbest kaldı ve güvenli, sakin sulara doğru süzüldü.

Kaptan Ollie teknenin hareket ettiğini hissedip nefesini tuttu. “Kurtulduk! Ama bize kim yardım etti?” Etrafına baktı, ama deniz boştu. Bubbles çoktan derinlere süzölüp gitmişti. Kaptan gri sakalını kaşdı. “Tuhaf,” diye mırıldandı. “Belki de gelgit döndü.” Ama içinde bir hayranlık ürpertisi hissetti. Biri—ya da bir şey—onları kurtarmıştı.

Mira u urumdan pirin  d rb n yle izliyordu. Teknenin sıkı tı ını g rd , sonra suyun altında kocaman, nazık bir  ekil g rd . Deniz mavisiydi ve utanga  bir g l msemesi vardı. “Bu deniz canavarı!” diye fısıldadı. “Ve o  ok iyi kalpl !” Bubbles'ın tekneyi sessizce g venli bir yere itişini izledi. Kalbi heyecanla parladı.

Mira koşup kıyıdaki küçük kulübede yaşayan Nine Pearl'e anlattı. Nine Pearl yetmiş beş yaşındaydı; uzun gümüş bir örgüsü ve lavanta rengi bir şalı vardı. Deniz kabuğu kolyesi takar ve her zaman bir baston taşırdı. “Nine,” dedi Mira, “deniz canavarını gördüm ve o hiç de korkutucu değil! Kaptan Ollie'nin teknesini kurtardı!”

Nine Pearl gülümsedi, yeşil gözleri parıldadı. “Eski deniz efsaneleri canavarın nazık olduğunu söyler,” dedi. “Ama insanlar onun büyüklüğünün ötesine bakmayı unutmuş.” Mira'nın elini okşadı. “Köyün gerçeği bilmesini istiyorsan, onlara göstermelisin. Deniz kenarında özel bir buluşma işe yarayabilir.” Mira başını salladı. Bir planı vardı.

Mira köydeki her evi ziyaret etti. Balıkçılara, çocuklara ve dükkâncılara Bubbles'ın iyiliğini anlattı. Bazıları güldü. Bazıları endişelendi. Ama Kaptan Ollie dikkatle dinledi. “Teknemi bir şeyin ittiğini hissettim,” dedi. “Belki de oydu.” Nine Pearl bilgece başını salladı. “Hadi bu deniz canavarıyla tanışalım,” dedi. “Korkuyla değil, iyilikle.”

Ertesi sabah herkes sahilde toplandı. Mira bir kayanın üstünde durdu, sarı yağmurluğu rüzgârda dalgalanıyordu. “Bubbles!” diye seslendi. “Dışarı çık! Seninle tanışmak istiyoruz!” Köylüler nefeslerini tutarak bekledi. Dalgalar usulca kıyıya vurdu. Sonra uzaklarda bir dalgalanma belirdi. Yavaşça, kocaman deniz mavisi bir kafa suyun üstüne çıktı; yuvarlak kehribar gözleri ve utangaç bir gülümsemesi vardı.

Bubbles kalabalığa göz kırptı. Gergindi. Acaba çığlık atıp kaçarlarmıydı? Ama Mira dürbününü sallayıp bağırdı: “Merhaba Bubbles! Tekneyi kurtardığın için teşekkürler!” Kaptan Ollie öne çıktı. “Evet,” dedi, “nasıl yaptığını bilmiyorum ama bize yardım ettin. Teşekkürler.” Köylüler fısıldaştı. Onun nazik gözlerini ve iyi kalpli gülümsemesini gördüler. Hiç de korkutucu görünmüyordu.

Nine Pearl suyun kenarına yürüdü. “Hoş geldin Bubbles,” dedi sıcak bir sesle. “Seni yanlış tanıdığımız için özür dileriz.” Örölmüş deniz otundan bir bileklik uzattı. “Bunu sana Mira yaptı.” Bubbles bilekliği nazıkçe aldı ve bileğine geçirdi. Kehribar gözleri sevinçle parladı. Çocuklar güldü ve su sıçrattı. Balıkçılar gülümsedi. Bubbles ilk kez bir yere ait olduğunu hissetti.

O günden sonra Bubbles köyün bir parçası oldu. Balıkçılara teknelerini iyi balık tutulan yerlere iterek yardım etti. Çocuklarla saklambaç oynadı, kayaların arkasına saklandı ve komik yüzler yaptı. Kaptan Ollie ona geçen gemilere el sallamayı öğretti. Nine Pearl onunla ilgili hikâyeler anlattı. Ve Mira onun en iyi arkadaşı oldu, her zaman bir maceraya hazır.

Köylüler arkadaşlığın görünüşün ötesine bakmakla başladığını öğrendi. Bubbles büyük ve tuhaf görünüyordu, ama kalbi iyilikle doluydu. Denizciler artık korkmuyordu. Teknelerinden ona el sallıyorlardı, o da yosun yeşili tutamları sallanarak karşılık veriyordu. Okyanus daha sıcak ve daha dostça hissettiriyordu, hepsi küçük bir kız ve nazık bir canavar arkadaş olmaya cesaret ettiği için.

Ve eęer bir gn deniz kenarındaki o kk ky ziyaret ederseniz, kocaman deniz mavisi bir deniz canavarının ocuklarla dalgalarda oynadıęını grebilirsiniz. Nazik kahkahasını duyabilir ve utanga glmsemesini grebilirsiniz. Ve iyilik ile merakın, yalnız bir deniz canavarını herkesin en mutlu arkadaşına dnştrebileceęini bileceksiniz.